GAZETA LWOWSKA.

Sobota — Ner. 8. — 18. stycznia 1834.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Rossyja.

Tygodnik Petersburski zawiéra co następuje:

Reskryptem cesarskim z dnia 6. (18.) grudnia mianowani kawalerami orderu ś. Anny 1. klasy między innymi: Biskup rzymsko-katolicki, koadjutor dyjecezyi kamienieckiéj, jw. ks. Ignacy Pawłowski, w dowód zupełnego zadowolenia i względów monarszych, za gorliwość, z jaką wypełnia obowiązki prezydującego w duchownem rzymsko - katolickiém kolegium; — biskup grecko-unicki dyjecezalny litewski, jw. ks. Siemaszko, w dowód zadowolenia monarszego i w nagrodę jego gorliwych i pożytecznych prac, podjętych około zarządu powierzonéj mu dyjecezyi; — jakoteż radzca tajny hrabia Lew Potocki, — i rzeczywisty radzca stanu, pomocnik ministra sekretarza stanu Królestwa Polskiego, szambelan Turkuł.

Ukazem rządzącego senatu z dnia 7. grudnia postanowiono na rok 1834ty pozostawić tenże sam kurs złotéj i srébrnéj monety, w dozwoloném wnoszeniu do skarbu wszelkich podatków i wypłat, oprócz długowych, jaki był przepisanym na rok 1833, a mianowicie: po trzy ruble siedmdziesiąt pięć kopiejek assygnacyjnych za rubel w złocie, a po trzy ruble sześćdziesiąt kopiejek assygnacyjnych za rubel w srébrze, bez różnicy między grubą a drobną srébrną monetą.

Podobny ukaz z dnia 11. t. m. opiéwa o nadaniu przy nastąpić mającém przekształceniu gymnazyj i powiatowych szkół dla szlachty w gubernijach wileńskiéj, grodzieńskiéj i obwodzie białostockim, szczególnych prerogatyw nauczycielowi języka rossyjskiego przy gymnazyjach i nauczycielom rossyjskiego i łacińskiego języków przy powiatowych dla szlachty szkołach.

W gubernii wołyńskiéj nie było dotąd oddzielnego zakładu wychowania młodzi duchownéj, grecko-unickiéj. Przychylając się do zdania kolegijum duchownego, cesarz jmć raczył rozkazać, iżby przy klasztorze mieleckim, w kowelskim powiecie, była założona duchowna powiatowa szkoła, na jednakowych zasadach z innémi podobnémi szkołami. W nowym tym zakładzie postanowiono utrzymywać na całkowitym koszcie klasztoru 20stu uczniów, dzieci najuboższych duchownych, grecko-unickiego obrządku, osób.

Z rozporządzenia duchownego kolegium szkoła w Mielcach, opatrzona we wszelkie potrzebne pomocy, otwartą została na początku zeszłego września.

W Moskwie, za dozwoleniem zwiérzchności, miłośnicy kunsztów stowarzyszyli się na założenie o własnym koszcie sali naukowéj sztuk pięknych, gdzie życzący kształcić się w rysunku, malarstwie i rzeźbiarstwie, za nader pomierną cenę, mogą nabywać gruntownego w tych przedmiotach ukształcenia. Dyrektorami towarzystwa są: pp. Michał Orłow, Alexander Czertków i Teodor Szariatin, pomocnikiem zaś ich pan Alexy Dobrowolski.

Brazylija.

Gazety londyńskie donoszą z Falmouth, że w dniu 28. grudnia przybył tamże z Brazylii król. statek pocztowy Skylark. W dniu 14. listopada odpłynął ón z Rio de Janeiro. Podtenczas panowała, jak zwyczajnie, spokojność w kraju. Młody cesarz przyszedł zupełnie do zdrowia. Stronnictwo Dom Pedra spodziewało się z pewnością przybycia Dom Pedra, skoro rzeczy w Portugalii będą ukończone; atoli rejencyja protestuje się przeciw temu powrotowi, mówiąc, iżby tylko anarchiją zrządził. Upowszechnia się coraz bardziéj zdanie, że powiększy się pomyślność państwa, gdy będzie podzielone na cztéry państwa, mianowicie: Rio de Janeiro, Bahia, Pernambuco i Maranhaon, które powinny być między sobą skonfederowane, aby się opiérały obcym najazdom.

Ameryka.

Kongres wydał ustawę, na mocy któréj zniesione są na zawsze wszystkie cywilne obowiązki do oddawania dziesięciny kościelnéj w całéj rzeczypospolitéj mexykańskiéj.

W d. 30. października został władzy wykonawszéj od centralnego kongresu następujący wyrok przesłany: »To ustawy cywilne, które

)(·

jakibądźkolwiek przymus pośrednio lub bezpośrednio względem ślubów klasztornych nakładają, są zniesione.

Gazety północno-amerykańskie umieszczają jeszcze niektóre szczegóły o ostatnich zdarzeniach wojennych w Mexyku; po bitwie w d. 6. paźdz. pod Guanaxuato, w której Santana zwyciężył powstańców; uderzył on w d. 9. na jedném z przedmieść Guanaxuato, zwaném Mollado, na korpus wojska powstańców i zupełnie go pobił. Szczątki tego oddziału, jakoteż jenerał Arista poddali się na łaskę. W d. 20. wszedł Santana ze 400 jeńcami, między którymi znajdowało się 25 wyższych oficérów, do Mexyku. W d. 24. odebrano w stolicy wiadomość, że jenerał Villaenda zajął miasto Iguala, i buntowników wypędził. Z drugiéj strony sądzono, że jenerał Garcia, przeciw któremu ruszyło przeszło 3000 ludzi, będzie musiał równie zdać się na łaskę.

Gazety nowo-yorskie z d. 4. grudnia zawiérają poselstwo prezydenta z d. 2. grudnia do kongresu, z którego są następujące główne punkta.

Po zwyczajnych powinszowaniach względem kwitnącego stanu Zjednoczonych Stanów we wnątrz, i ich przyjaznych stosunków do innych mocarstw, zapowiada poselstwo, że chociaż jeszcze nie zostało załatwione pytanie względem północno-wschodniéj granicy z Angliją, wszelako układy obiecują pomyślny skutek; że Anglija dozwoliła postawić latarnie morskie na Bahama, króre wraz z latarniami morskiémi, przez rzeczypospolite na brzegach zachodnich Floridy zbudowanémi, przyłożą się istotnie do bezpiecznéj żeglugi na tém morzu. Prezydent użala się na zwłokę ze strony Francyi względem wypłaty w piérwszym terminie summy, oznaczonéj ugodą z d. 4. lipca 1831, i względem zatrzymania pewnych dokumentów, do których wydania zobowiązała się Francyja, aby posłużyć mogły za skazówkę komisarzom, do rozpoznania uroszczeń i wydania wyroku ustanowionym: okoliczności te uważał prezydent za dosyć ważne, mogące usprawiedliwić wyprawienie do Paryża pełnomocnego ministra. Mówi, że Hiszapnija uznała nakoniec słuszność wynagrodzenia amerykańskich obywateli za straty, z powodu których przełożone były pretensyje do rządu owego kraju; przyczém poléca zniesienie opłaty beczkowego 5 procentu od beczki, opłacanego dotąd przez okręty hiszpańskie, zawijające do portów północno amerykańskich, chociaż się dotąd na to Hiszpanija nie użalała. Wszelako gdy na wyspie Kubie i Portorico jeszcze dotąd od amerykańskich okrętów, ze szkodą ich handlu, z dowolnością szczególne opłaty są pobiérane, proponuje zatém, aby w rzeczach-pospolitych nałożyć, na statki, z tych wysp przybywające, jako repressalija, opłaty, i takowe dotąd pobiérać, dopóki dwór hiszpański na uczynione sobie w téj mierze przedstawienie nie zezwoli. Zaleca szczególniéj rozwadze kongresu reformę systematu konsularnego, i podaje dochody skarbu w ciągu roku przeszło na 32 mil. dolarów, dochody z cła przeszło na 28 mil. dolarów, a dochód z gruntów rządowych 3 mil. dolarów. Ponieważ cały wydatek, wraz z 2 mil. 572,240 dolarów na dług stanu, nie wyniesie jak 25 mil. dolarów, okaże się znaczny nadwyżek, który postawi może ministra skarbu w stanie spłacenia reszty wymienionych 4 1/2 procentowych papiérów (Stocks), tym sposobem cały tak zapewniony jak i niezapewniony dług narodowy zmniéjszyć na 4.760,082 dolarów, na summę, która bez wątpienia przyszłego roku będzie zupełnie umorzona. Usprawiedliwia odebranie depozytów rządowych z banku twierdzeniem, iż ma dostateczne dowody, że ten instytut starał się mieć wpływ swojémi pieniędzmi na wybory publicznych urzędników, i że teraz jeszcze stara się przez działalność na biédnych i obawę na drugich rozszérzać trwogę, aby nakoniec zmusić kongres do odnowienia konstytucyi. Wszelako zamachy te zostały zniweczone przez rozum ludu, i przez pomnożoną pomoc banków rządowych. Zwróciwszy jeszcze uwagę na postępujące ulepszenie floty i poczty, przypomina kongresowi dawniéjsze dane onemuż skinienia do odmiany w sposobie wyboru prezydenta i wyce-prezydenta.

Portugalija.

Courier zawiéra następujący list z Lizbony z d. 22. grudnia, przywieziony przez statek parowy Watt: »Wczoraj zawinął na Tag okręt przewozowy o 20 działach, z banderą Miguela, lecz postrzegłszy banderę Dony Maryi na zamkach, chciał się spiesznie oddalić, atoli kilkoma wystrzałami działowémi z zamku zniewolony został zarzucić kotwicę obok okrętu admirała Napier. Wnet się okazało, że okręt ten był ten sam, który przed pięciu kwartałami wysłany był ku brzegom afrykańskim z wygnaną szlachtą i innémi osobami, obwinionémi, że nie sprzyjają Dom Miguelowi; z tamtąd popłynął on do Indyjów Wschodnich, z kąd powraca teraz z znaczną summą w złocie i srebrze, w ilości 120000 fs., wybraną w różnych tamecznych osadach portugalskich i kosztownym ładunkiem towarów osadniczych.

Jestto okoliczność bardzo przyjemna, ponieważ w kasach Dom Pedra zawsze pusto. Hr. Taipa zabawiwszy dwa dni na okręcie Azyja, znajduje się znowu w swojém tutejszém mieszkaniu, gdzie, jak się zdaje, nie będzie więcéj niepokojony. Na pokładzie eskadry angielskiéj znajduje się kilka osób z obudwóch stronnictw, które tamże czekają albo na amnestyją lub na jaką inną sposobność, aby się oddalić mogły. Utrzymują tu, że kapitan Elliot zakupił trzy wielkie okręty dla Dom Miguela i zawarł kontrakt na trzy okręty, na warstatach wschodnio-indyjskich w Londynie; skutkiem tych wieści jest, że nasz okręt dwupokładowy, Dom Pedro, jakoteż inne uszkodzone statki mają być posłane dla naprawy do Anglii, ponieważ Napier postanowił zmierzyć się z tym nowym nieprzyjacielem, skoro tylko wypłynie z jakiegobądź portu angielskiego. Napier jest bardzo czynny, i gdy nié ma nic do czynienia w marynarce, miésza się w rzéczy wojskowe i cywilne, i stara się utrzymać żołd i racyje na stopie angielskiéj, chociaż obawiają się, że angielsko-francuzkie stronnictwo musi zezwolić na redukcyją żołdu dla wojska. Blizko 100 opornych rekrutów zamknięto w zamku, gdzie oczekiwać muszą przewiezienia ich do Anglii, albowiem obawiają się, aby się nie dopuścili bezprawi, gdyby ich zostawiono w mieście; takich 80 ludzi już odesłano, a statek parowy Watt zabiérze równie tyle, którzy, przybywszy do Portsmouth, i zanim będą uwolnieni, powinni być ubrani. Pułkownik Honor dowodzi irlandzką brygadą, pułkownik Shawe szkocką, pułkownik Dodgin angielską. Jenerał Bacon dowodzi całą jazdą. Pułkownik Batts mianowany jest gubernatorem Peniche. Pułkownik Hare, umieszczony przy poselstwie angielskiém, bawi w Cartaxo, i nie chciał już więcéj wchodzić w układy z Dom Miguelem. Utrzymują, że milicyja miejska lizbońska wynosi 15000 ludzi. Bardzo mało słychać tu o poruszeniach lub zamiarach Don Carlosa; bawi teraz nie daleko Valenca nad rzéką Minho, która tworzy granicę między Portugaliją a hiszpańską prowincyją Gallicyją.«

Hiszpanija.

Rejentka zważywszy, że istnące ustawodawstwo względem zdrady kraju, nie jest do czasu stosowne, wydała następujący wyrok: »1) Powinna być niebawem złożona komisyja, która jak najprędzéj przełoży projekt do ustawy, oznaczającéj zbrodnie zdrady kraju i kary wedle różnych stopni przewinienia, jakoteż sądy, które w téj mierze mają wyrokować i tok postępowania; 2 komisyja przełoży mi wraz jako uzupełniającą część ustawy, z zastósowaniem ustaw i król: wyroków r. 1825 i 1830, przepisy względem ukarania buntowników, z bronią w ręku pojmanych. 3) Przełoży mi oraz przepisy względem toku, jakiego trzymać się należy przy zastosowaniu amnestyi, danéj przez władze wojskowe lub cywilne w skutek udzielonego przeze-mnie upoważnienia. 4) Komisyji téj należy oddać wykończone w tym względzie przez ministeryjum wojny i sprawiedliwości prace, ze wszystkiémi objaśnieniami punktów, mających być uregulowanémi. 5) Na prezydenta téj komisyi mianuję jenerała-lejtnanta radzcę stanu D. Venegas; na członków: D. Lopez Pelegrin, D. Genaro Villota, Don Bailina; fiskusów: Don Deliodo i Don Cienfuegos; sekretarzem, D. Gallegos. Będziecie się do tego stosowali. (podp,) Królowa, w pałacu d. 13. grudnia. Do A. R. Zarco del Valle.«

Minister spraw wewnętrznych i wojny, Don Xavier de Burgos i Don Zarco del Valle, mianowani zostali kawalérami wielkiego krzyża orderu Izabelli. Ponieważ nadanie tego orderu zaszło na wniosek pana Zea, przeto zdaje się to dowodzić, że gabinet jest w zgodzie tak, jak wprzódy. San Martin, posłany wprzódy jako drugi komendant do Valencyi, mianowany jest jeneralnym kapitanem królestwa Valencyi w miéjscu hr. Cuba, Don Dionisio Vives.

Potwierdza się odkrycie spisku w Arragonii, w skutek którego wiele osób aresztowano. Baron Herves, naczelnik powstańców w Morella, uciekł do Francyi z dwoma adjutantami. Pod Jacca zabrało wojsko krolowéj 6 skrzyń z pieniędzmi, dla powstańców przeznaczonémi, które nadesłano z poblizkiego klasztoru. Przeor tego klasztoru uciekł także do Francyi. Jeden z synowców Merina, Don Domingo Lopez, uwięziony w Kastylii, został do Valladolidy przyprowadzony i tam rozstrzélany.

Gazety londyńskie donoszą teraz, zbijając dawniéjsze doniesienie, że jenerał Bourmont wsiadł ze swoim synem i 50 oficérami angielskimi w Gibraltarze na bryg angielski i popłynął do Anglii.

Do Paryża nadeszło w d. 31. grudnia dwóch gońców wyprawionych z Madrytu d. 24. t. m. rano. Jeden przybył do ministra spraw zagranicznich, drugi do posła angielskiego. Gazeta madrycka z d. 24., którą przywiezli, nie mówi o żadnéj zmianie i nie mieści żadnéj ważnéj wiadomości.

Wielka Brytanija i Irlandyja.

P. Sarmiento, następca w miejscu zmarłego hr. Funchal, jako nowy poseł portugalski, przybył do Londynu na statku parowym Watt z Lizbony, którą w d. 22. grudnia opuścił.

Książę Talleyrand, który w d. 2. lutego dosięga 80. roku życia swojego, zdaje się, że pod nieobecność swoję w Anglii wiele sił utracił; podług *Courier* zaledwo jest w stanie wnijść na wschody, i klub, w którym książę zwyczajnie grywa whista, kazał znieść wschody, wiodące do izby na grę przeznaczonéj, a natomiast postawić most.

Na zgromadzeniu król. towarzystwa, które się niedawno odbyło, czytał między innymi kapitan Ross rozprawę o odkryciu magnetycznego północnego bieguna; udało się mu, że w maju 1831, opatrzony potrzebnémi narzędziami, wynalazł istotny punkt onegoż i liniją magnetycznego południka; dodaje, że potrzebaby jeszcze dokładniéjszego śledztwa ku stronie północnéj i południowéj od oznaczonego punktu, dla sprostowania niektórych błędów.

Statek parowy »The King of the Netherland« i »Neptun« przybył z 400 ludźmi na pokładzie, dla służby u Dony Maryi, którzy jednę część legii belgijskiéj stanowią, z Ostendy do Dunow. Wypłacono im z góry żołd dwumiesięczny. Jak tylko statki te nabierą zapasów, amunicyi i broni, odpłyną natychmiast do Lizbony. Z Cork odpłynęła do Lizbony pewna liczba koni dla jazdy Dony Maryi. Z Anglii nie będą już posełać rekrutów, lecz na lądzie ich werbować.

Podług dziennika *Sun* kuter Scorpion z ładunkiem 200 beczek prochu, 7000 karabinów i wielką liczbą różnych potrzeb do odziania i rysztunku, stoi w Dunach wstrzymany przeciwnémi wiatry. Przeznaczony jest do Viana w Portugalii dla służby Dom Miguela, i, jak mówią, odpłynął do Lizbony, nie wziąwszy od konsula portugalskiego podpisu swoich paszportów. Rząd Dom Pedra wie o jego z Anglii odpłynieniu, i statki jego czatują na pomieniony kuter.

Francyja.

Nowe postanowienie królewskie względem wewnętrznéj służby policyi i karności wojska, ma taki wstęp: »Gdy karność nadaje główną moc wojska, potrzeba więc, aby podwładni byli bezwarunkowo posłuszni każdemu zwierzchnikowi, i aby wydany rozkaz był ściśle bez zwłoki i szemrania wykonywany. Ten kto wydaje rozkazy, jest odpowiedzialny za nie; a reklamacyja wtenczas tylko jest dozwolona podwładnemu, gdy dany rozkaz uskutecznił.

Marszałek Moncey, mianowany niedawno gubernatorem inwalidów, znajduje się w dobrach swoich, 100 godzin drogi od Paryża. Nie wiadomo jeszcze pewnie, czyli to miejsce przyjmie.

Komisyja izby deputowanych do prożb złożona jest na miesiąc przyszły w sposób następujący: PP. Gaillard Kerbertin, Kératry, Fulchiron, Bedoch, Amilhan, Sapey, Lariboisiere, Bodin i Mallet.

Dziennik paryzki *National* wychodzi od nowego roku 1834 staraniem pp. Armand Carrel, Arnold Scheffer i Prosper Conseil jako jerentów i naczelnych redaktorów. Piérwszy numer podpisał za odpowiedzialność p. Carrel. Panowie ci oświadczyli w programie swego dziennika na rok 1834, że jak dotąd, tak i na przyszłość zamiarem tego pisma będzie, dowieść Francyi: że bardzo jest w stanie sama się rządzić, i że, jak tylko zechce, wcale się bez króla obejść może.

Jeden dziennik paryzki donosi, że postawione po dniach lipcowych w ogrodzie domu inwalidów popiersie Lafayetta zostało za wyższym rozkazem zdjęte, a napisy na podstawie tego popiersia zatarte.

Przypomną sobie czytelnicy, iż obiedwie panny Duguigny były w Nantes do sądu pociągnione za to, że księżnę Berry u siebie ukrywały i że znaleziono u nich tajemną prasę drukarską; lecz tak w piérwszéj instancyi w sądzie policyi poprawczéj w Nantes, jakoteż w drugiéj w sądzie królewskim w Rennes, po wymownéj obronie adwokata Hennequin, zostały uwolnione. Od tego drugiego wyroku odwołał się jeneralny prokurator do sądu kasacyjnego, który się tą sprawą zajął na posiedzeniu swojém w d. 27. grudnia, i po czterogodzinnych naradach wydał następujący wyrok: »Zważywszy, że samo posiadanie tajemnéj prasy drukarskiéj, chociażby bez użytku, dostateczném jest do zastosowania ustawy z d. 21. października 1824; lecz, że nie jest dostatecznie dowiedzioném, że panny Duguigny były istotnémi właścicielkami znalezionéj u nich prasy drukarskiéj; zważywszy daléj, że sąd król. w Rennes nie zawyrokował przeciw przepisom 248. art. księgi ustaw karzących, ponieważ takowy ściąga się tylko na ukrycie osądzonych osób, przeto sąd kasacyjny odrzuca prożbę, o zniesienie wyroku zaniesioną.

Ponieważ rozruchy w zachodnich departamentach na nowo się szérzyć zdają, przeto będzie znowu tamże posłany gubernator z obszérném pełnomocnictwem.

Minister marynarki dał rozkaz, aby tymczasowo zaprowadzona została regularna poczta

między Algiérem, Boną, Bougie i Oranem okrętami z żaglami, dopóki do tego nie będą użyte statki parowe.

Na piérwszém posiedzeniu komisyi do interesów algiérskich, przełożone jéj zostały pytania, na które rząd życzy sobie miéć odpowiédź. Jestli terrytoryjum byłéj rejencyi algiérskiéj w ogólności zdrowe i dogodne, aby je Europejczykowie bez wielkiéj straty ludzi zamieszkali i uprawiali? Możnaż sobie pochlébiać, że, będąc w posiadaniu Algiéru, bez wielkich nowych ofiar zostaniemy wynagrodzeni za te, któreśmy ponieśli? Jaki rodzaj administracyi potrzeba zaprowadzić do téj nowéj posiadłości? Jak daleko potrzebaby rozciągnąć władzę nadzwyczajną, którą się ma dać naczelnemu dowódzcy? Jestli stosowną przed zaprowadzeniem nowéj administracyi nakazać ściśle śledztwo przeszłych czynności?

Na bale, mające być dawane tego roku w teatrze opery, sprowadziła dyrekcyja piérwszych taneczników teatru »del Principe« z Madrytu, którzy wykonywać będą tańce narodowe w ubiorach różnych prowincyj.

Komisyja izby deputowanych do ułożenia adresu jako odpowiédź na mowę od tronu została w sposobie następującym ułożona: 1wsze bióro p. Martin, depart. pólnoc.; 2gie p. Dumon; 3cie p. Etienne; 4te p. Gillon; 5te jenerał Jacqueminot; 6te p. Viennet; 7me p. Dufau; 8me baron Bignon i 9te p. Odier. Komisyja, do któréj prezydent z urzędu należy, zebrała się po swojém ułożeniu i będzie znowu odbywała narady. »Adres komisyi« czyni uwagę jeden dziennik opozycyjny, »jest całkiem ministeryjalny; wszelako wielu członków téjże małą większością zostało wybranych. W siódmém biurze odniósł kandydat ministeryjalny tylko jednym głosem zwycięztwo nad Jérzym de Lafayette. Nie potrzeba pomijać, że ministeryjum tylko tym sposobem może zapobiédz mianowaniu pana Odillon Barrota, że mu stawi naprzeciw p. Bignon, który nie należy całkiem do prawdziwego środka. P. Beranger doświadczył jeszcze dzisiaj, że go ministeryjalni nie liczą do swoich, albowiem głosowali za panem Jacqueminot.«

Ministar marynarki, kapitan statku Luxor, i niektórzy oficérowie morscy, mieli dnia 25. grudnia r. z. zaszczyt być na obiedzie u króla.

Gazette de France uważa po części żartem, po części w saméj istocie upadek żyrandoli, zaraz po ukonstytuowaniu się izby, za wróżbę nader niepomyślną. Przypomina, iż podczas posiedzenia, w którém Karol X. otwiérał ostatniego razu zgromadzenie izby, kapelusz króla upadł na ziemię i że go wtedy podjął ówczasowy książę Orleans.

Courier francuzki oświadcza, iż kontent jest ze składu biór izby deputowanych, które chociaż nie są ułożone w duchu opozycyi, to nie wypadły także w duchu doktrynerów. Przez nieprzyjęcie pana Persil dała izba poznać, iż nie podziela ich planów reakcyi, i okazała, zamiast tego, ducha pojednania i zgody.

Holandyja.

Jego król. Wys. Książę Fryderyk Niderlandzki powrócił dnia 31. grudnia do Hagi z podróży swej do Berlina.

Dzień. *Handelsblad* z d. 31. grudnia donosi: Przeszłéj nocy przybył angielski sprawujący interesa, p. Jerningham, do ministerstwa pa. van Zuylen, aby mu donieść w skutek doręczonego sobie pisma lorda Palmerston, że konferencyje nie prędzéj się znowu rozpoczną, aż nastąpi uchwała tak Związku niemieckiego, jak i agnatów domu Nassauskiego.

Belgijum.

Gubernator wojskowy i komendant placu oznajmił, że urlopy, dane żołniérzom z pułków linijowych, mogą być do dnia 1go kwietnia przedłużone.

Minister wojny postawił w możności komitet, do wsparcia pylitycznych emigrantów przeznaczony, że może onym dawać wsparcie dopóty, dopókiby izby nie wyrzekły ostatecznie względem prawnego wsparcia.

Deputowani, mianowani członkami komisyi, która się ma udać do Paryża dla ułożenia tamże zasad do traktatu handlowego między Francyją a Belgijum, znajdują się teraz w głównych miastach prowincyj dla zebrania potrzebnych wiadomości do prac swoich.

Niemcy.

Podług uchwały Związku z dnia 5. grudnia, »Dostrzegacz Heski nad Renem« i »Nowy heski dziennik dla ludu«, przez rząd książęco-heski utłumione, nie mogą ani pod tym, ani zmienionym tytułem wychodzić, i redaktorowie onych, księgarz Leske, adwokat Hoffmann i kupiec Lange, nie będą przypuszczeni przez lat pięć w całém związkowém państwie do redakcyi pism podobnych.

Turcyja.

W Monitorze Otomańskim z dnia 7. grudnia, znajduje się pomiędzy wiadomościami, dodat-

)(2

kowc przez to pismo umieszczanémi, doniesienie, że w dowództwie zamków dardanelskich zaszła odmiana; dotąd sprawował ten urząd Emin Aga; że zaś zamyślają umocnić Dardanelle podług zasad sztuki fortyfikacyjnéj, i ten komendant nie zdawał się posiadać potrzebne wykształcenie w umiejętnościach w tym celu, przeto mianowany został na tę posadę pułkownik Hafis-Bej z korpusu minerów, który wydał niedawno w tureckim języku rozprawę o minach i pontonach.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

(Z korespondencyj prywatnych.)

Buczacz d. 13. *stycznia* 1834. W mieście naszém i w okolicy wciąż jeszcze zakupują zboże do Rossyi i płacą na miéjcu za parę korcy, jeden pszenicy a jeden żyta, po 13 zr. 30 kr.; za korzec hreczki płacą po 3 1/2 zr.; jęczmienia po 5 zr.; owsa po 2 3/4 zr. Za garniec szumówki po 37 kr. w. w.

Odessa. (*Journal d'Odessa.*) Ceny zboża do d. 22. grudnia (3. stycznia 1834): Za czetwert pszenicy miękkiéj 1go gatunku 26 do 27 rubl. assygn., twardéj 1go gatunku 35 do 36 rubl., twardéj dobréj 30 do 31 rubl.; twardéj 2go i 3go gatunku 28 1/2 do 29 1/2 rubl. Za czetwert kukurudzy 19 do 20 rubl.; żyta 25 do 26 rubl.; jęczmienia 17 1/2 do 18 rubl.; owsa 16 rubli assygn.

Wykaz porównawczy zabitego bydła rogatego we Lwowie w latach 1832 i 1833.

W miesiącu	W roku 1832					W roku 1833					Przeto w r. 1833	
	Dla chrześcijan		Dla Żydów		Razem	Dla chrześcijan		Dla Żydów		Razem	więcéj	mniéj
	wołów	krów	wołów	krów		wołów	krów	wołów	krów		jak w r. 1832 o	
	Sztuk											
Styczniu . . .	1004	4	414	—	1422	1098	27	293	62	1480	58	—
Lutym . . .	1168	—	407	—	1575	1209	—	381	—	1590	15	—
Marcu . . .	946	3	367	—	1316	945	—	401	—	1346	30	—
Kwietniu. . .	1010	3	388	—	1401	905	—	432	—	1337	—	64
Maju	1000	—	438	—	1438	1118	—	391	—	1509	71	—
Czerwcu . . .	1192	6	383	—	1581	1192	—	318	—	1510	—	71
Lipcu	1124	20	344	—	1488	1170	—	333	—	1503	15	—
Sierpniu . . .	1132	21	333	27	1513	1159	—	341	—	1500	—	13
Wrześniu . . .	1180	3	332	21	1536	1187	9	264	162	1622	86	—
Październiku . .	782	468	152	386	1788	1018	304	130	370	1822	34	—
Listopadzie . . .	834	576	143	258	1811	1003	345	228	109	1685	—	126
Grudniu . . .	807	458	75	320	1660	1076	54	281	72	1483	—	177
W całym roku	12179	1562	3776	1012	18529	13080	739	3793	775	18387	309	451
												142

(Do tego Nru. Gazety dołączony jest: Nr. 3. Rozmaitości.)

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; — Drukiem: Piotra Pillera.